

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 895/2025
02.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ивана Јевтића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К. 542/23 од 20.12.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 36/25 (2023) од 15.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Јевтића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К. 542/23 од 20.12.2024. године и Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 36/25 (2023) од 15.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 78К. 542/23 од 20.12.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, па га је на основу члана 170. став 3. у вези члана 58. став 1. Кривичног законика ослободио од казне. Окривљени је обавезан да приватном тужиоцу накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд донети накнадно посебно решење, као и да сноси остале трошкове кривичног поступка, а одлучено је и о имовинскоправном захтеву, како је то ближе наведено у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 1Кж1 36/25 (2023) од 15.04.2025. године, одбијена је као неоснована жалба и допуна жалбе окривљеног АА, као и жалба браниоца окривљеног адвоката Ивана Јевтића, па је пресуда Основног суда у Пожаревцу 78К. 542/23 од 20.12.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Иван Јевтић због повреде закона из

члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд другостепену пресуду укине.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа, одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да првостепени суд није ценио неспорну садржину разговора између приватног тужиоца и окривљеног, а која је била од значаја ради утврђивања неистинитости исказа приватног тужиоца и сведока којег је приватни тужилац предложио, нити је ценио блефирање пуномоћника у вези непостојећег видео снимка на коме се наводно чује како је окривљени псовао приватног тужиоца, нити су цењени писмени докази које је уз приватну тужбу приложио окривљени АА. Поред тога, бранилац наводи да је првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање само на основу исказа приватног тужиоца, а да није ценио скриншот екрана телефона окривљеног који указује да је разговор између окривљеног и приватног тужиоца трајао свега два минута и да је окривљени након тога још два пута позивао приватног тужиоца, али да се исти није јавио, што потврђује истинитост исказа окривљеног, а да је пропустио да цени писмене доказе које је поднео окривљени и држање приватног тужиоца на почетку поступка, који на претресу предвиђеном за мирење није поменуо да га је окривљени вређао.

Свим напред изнетим наводима бранилац указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, те суштински указује на учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**